

Allegretto.
Deodata.)

Der var en Møe i fordums Da --- ge riig og skiön, el-skovs-sla-gen Pi-gens suk --- ked ömt i
Lön; men den Yngling hun var god havde i Hiertet ei A-dels-blod. 2.) Men aldrig

2. 3.

Men aldrig blev ved Stammetavlen
Elskov Had:
Skiult i Græs dog nød Violen
Solens Bad.

Tru kun, Fader, vred i Hu!
Kierligheds Engel ei skrækker Du!

4.

Hun seer sin Ven i Vindens Susen
hver en Stund;
Og om ham med Ædderkoppen
taler hun.

Svalen qviddrer i sin Fart:

"Haab kun! tro Kierlighed seirer snart!"

Hun dybt i Taarnets skumle Hvælving
Spærres ind;
Aldrig lyser i dens Mörke
Solens Skin;

Dog meer klart end Solens Lys
Gienstraler Mindet om Elskovs Kys.

5.

Tys! hvilken Larm i Nattens Stille
lyder der?
Op af bratten Muur det kravler;
ham det er!

Fast han holdt med Haand og Fod
Der, hvor selv Fuglen ei sikker stod.

Alt længer op mod Taarnets Tinde

stiger han;

Giennem Gittret hun sin Beiler

skue kan.

Løs en Steen af Muren gled—

Pige! din Ven styrted livlös ned!!

Af Havets Skiød alt Morgensolen

hæver sig;

Svalens Sang ved Gittret toner

lystelig;

Liflig suser kiölig Vind;

Tro er den Ædderkop i sit Spind.

Ei Suk i Taarnet meer fremstönner

Pigens Bryst.

Dödningormen kun i Muren

pikker tyst.

Faderen ind i Taarnet gaaer;

Datterens Liig for hans Öine staaer!

Poco Allegretto.

Romance af: Samme.

Narren.)

Priis en Nar lyk-sa-lig med Ret-te saa me-ner jeg: han ned for
 Hö-re og see brin-ger li-den Lyk-ke saa me-ner jeg: dybt ned paa
 Kun en Daa-re Viisdom be-giæ-rer er mi-ne Ord! Nar-re-ne

Ö-ret træk-ker sin Hæt-te saa hör' han ei!
 Öi-et Hat-ten Du tryk-ke, saa seer Du ei!
 Godt-folk yn-der æ-rer paa vi-den Jord!